

[Vivike.]

aldrig svigtet. Dommeren kunne altså være rolig. Men det var man alligevel ikke, og man fængslede ham. Så sker der nu det, at drengen kommer ud fra vestre fængsel, idet forstanderen fra Bavnegaard dagen efter, om fredagen, ringer til myndighederne og siger: jeg har plads til drengen. Men først om mandagen slipper man drengen ud, og han har siddet derude og grædt lige siden om torsdagen.

Der er altså noget, der halter, og der er lige én ting til: det er måske navnlig tilfældet, når det er småfolks børn, det går ud over.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kan ikke tænke mig andet, end at den beskikkede forsvarer har gjort, hvad der var muligt at gøre i sagen, og jeg ville være tilbøjelig til at tro, at han netop mente, at den afgørelse, der var truffet, var en afgørelse, som man ikke havde chance for at få ændret ved appel. Men jeg kan naturligvis ikke udtale mig om det enkelte tilfælde.

Jeg gentager, at der kan være tilfælde, og der forekommer undertiden tilfælde, hvor det er nødvendigt at få standset f. eks. en lang kæde af indbrud eller af andre lignende ting. Det kan virke hårdt i det enkelte tilfælde, og jeg skal gerne love hr. Vivike, at jeg, så meget jeg kan, vil bidrage til, at man snarest får sådanne hjem, at det ikke bliver nødvendigt at sikre unge inden for et fængsel.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Robert Christensen* til undervisningsministeren:

„Hvilke foranstaltninger overvejer ministeren at gennemføre for at sikre mod fejl i forbindelse med skriftlige eksaminers gennemførelse?“

Skriftlig begrundelse:

I de seneste år er det gentagne gange sket, at der i forbindelse med afviklingen af skriftlige eksaminer er sket fejl i opgavernes udformning, tekst eller ved udleveringen. Senest har dagspressen nævnt et eksempel på fejludlevering af skriftlige opgaver ved handelsmedhjælpereksamen.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Robert Christensen: Der er nogle gange i de senere år sket fejl i udleveringen, i udformningen og i teksten af eksamensopgaver. Vi ved alle, hvor megen ulejlighed det kan forvolde for de studerende. I nogle tilfælde må de til en ny prøve, og det tager tid; i andre tilfælde kan de sidde med en opgave, hvor teksten kan mistydes, og det kan nok give dem en del nerve. Endelig kan det vel i offentligheden medvirke til en nedbrydning af tilliden til administrationen både i den enkelte skole og i ministeriet.

Derfor har jeg spurgt undervisningsministeren, hvad der eventuelt kan gøres for, at disse fejl i fremtiden trods det større antal eksaminer bliver meget sjældne.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): I besvarelse af hr. Robert Christensens spørgsmål vil jeg gerne oplyse, at der i de bestemmelser, der er fastsat om afholdelse af skriftlige prøver og eksaminer på de forskellige skoler og uddannelsesområder, er givet detaljerede regler om udsendelsen af opgaverne til skolerne, om korrekturlæsning af dem, om fremgangsmåden på skolerne efter modtagelsen af opgaverne og om udlevering af opgaverne til eksaminanderne. Jeg mener at kunne sige, at der ikke gennem yderligere regler kan opnås større forebyggelse af fejludlevering, men på den givne foranledning vil vi overveje endnu en gang, om der yderligere kan gennemføres regler, som kan give en større grad af sikkerhed.

Til belysning af, hvor lille en fejlprocent der i realiteten er tale om — hr. Robert Christensen nævnte jo netop, at der var tale om mange eksaminer — kan jeg oplyse, at der inden for de områder, hvor undervisningsministeriet eller et under ministeriet hørende organ udsender eksamensopgaver, foretages årlig ekspedition af ca. 1.100.000 opgaveark, som er fordelt på 755 opgavesæt. På baggrund af disse tal mener jeg at kunne sige, at det er en meget lille fejlprocent, når der i sjældne tilfælde finder fejlekspedition eller fejludlevering sted.

Når det er sket som i det nævnte tilfælde for nylig, skyldes det de menneskelige fejl,